

MÚZEUMBŐVÍTÉS LENDÍTI FEL OVIEDO KULTURÁLIS ÉLETÉT

Alfonso Palacio, a Museo de Bellas Artes de Asturias igazgatója bepillantást nyújt a Panorámának abba, hogyan növelte a spanyolországi Asturias múzeum bővítése a régió kulturális örökségét, oktatási és képzési lehetőségeit.

Panorama: Ön 2013-ban lett a Museo de Bellas Artes de Asturias igazgatója. Milyen események zajlottak azóta, amelyek mérföldkövet jelentenek az ön, a múzeum és a látogatók szempontjából?

Alfonso Palacio: Véleményem szerint ez a három szempont szorosan összefügg egymással. Ezen időszak alatt az általunk megvalósított legfőbb gazdálkodási célkitűzések a múzeumbővítés kidolgozására és az új rész megnyitására, a gyűjtemények újbóli összeállítására, valamint a komplexum másik két történelmi épületének újbóli megnyitására irányultak. Emellett a szisztematikusan összeállított és folyamatos kiállítási programnak köszön-

hetően a múzeum látogatóinak száma elérte az évi 90 ezret. Ezenfelül új technológiák és a közösségi média bevonásával – amit a múzeum már régóta halogatott – növeltük az intézményünk iránti érdeklődést. Végül pedig Plácido Arango Arias nemrégiben tett bőkezű adománya lehetővé teszi, hogy a múzeum igen jelentős minőségi fejlesztést hajtson végre.

Véleménye szerint napjainkban mi adja a múzeum vonzerejét?

A Museo de Bellas Artes de Asturias már az érkezésemet megelőző években is jó munkát végzett, nevezetesen jelentős kollektiót gyűjtött össze XV–XX. századi spanyol műtárgyakból. E gyűjtemény értékét számottevően növelte a Pedro Masaveu kollektióból érkező további 410 műretek. Az utóbbi időkben az újonnan épült múzeumrész átadása és a múzeum történelmi épületeinek újbóli megnyitása révén lehetővé vált a gyűjtemények vizualizálása, valamint kiállításuk mennyiségi és minőségi szempontból történő javítása, továbbá a kiállító, tudományos és oktatási tevékenységek számának növelése.

Ma már képesek vagyunk kényelmesebb és teljesebb tárlatlátogatást biztosítani látogatóinknak, bevonni új partnereket és új együttműködési megállapodások révén más intézményekre is kiterjeszteni hálózatunkat.

Mi állt a múzeumbővítési projekt elindítását lehetővé tevő döntés háttérében, és hogyan biztosították a szükséges forrásokat?

Milyen szerepet játszott az uniós finanszírozás?

A bővítési projekt elindítására vonatkozó döntést alapvetően az az igény motiválta, hogy növeljük a múzeum területét annak érdekében, hogy több, addig raktáron tartott műkincset tudjunk kiállítani, illetve hogy az összeomlás szélén álló korábbi épületek helyett új tárolóhelyiségeket hozunk létre.

A projektet a regionális kormány és az Európai Regionális Fejlesztési Alap finanszírozta, ez utóbbi biztosította a források nagy részét, a 2007–2013-as programozási időszakra szóló „Asturias” operatív programon keresztül. Meg kell említenünk

azt is, hogy a 2015-ös átadás csupán az első szakasza a folyamatban lévő projektnek, amely majd a második szakasz megvalósítását követően zárul le.

Milyen hatást gyakorolt a bővítés a látogatókra és különösen a helyi közösségre nézve, például a múzeum révén létrejövő kulturális és oktatási tevékenységek számának emelkedésére?

A bővítés számottevő hatással járt. Amikor 2013-ban kineveztek az igazgatói posztra, a múzeumi látogatók száma – amely akkoriban mintegy 45 ezer főt tett ki – erősen visszaesőben volt. A múzeum ugyanis legjobb éveiben ennél átlagosan 15 ezerrel több látogatót vonzott. Az új múzeumrész átadására 2015 márciusában került sor, abban az évben 85 ezren keresték fel létesítményünket. Nincs kétségem afelől, hogy a bővítés és a nyomá-

ban létrejött nagyobb kulturális és oktatási aktivitás jelentősen hozzájárult a régi látogatószám visszaállításához és új közönség bevonásához. 2016-ban már 90 ezer látogatót fogadtunk.

Milyen kapcsolatot sikerült kialakítani az irányító hatósággal, a többi partnerrel és különösen a főépítésszel, Patxi Mandagóval? Hogyan koordinálták a munkálatokat?

Jó kapcsolat alakult ki közöttünk, amely a projekt során felmerült számtalan összetett probléma és nehézség ellenére mindig is a folyamatban érintett különböző érdekeltek közötti együttműködésen és párbeszédre alapult.

Milyen fő kihívásokkal szembesültek a projekt céljainak megvalósítása során? Milyen tanulságokat vonta le a jövőre nézve?

Már a projekt legelején szembe kerültünk a legnagyobb kihívások egyikével, amikor is szembesültünk azzal, hogy óriási mennyi-

ségű munkát kell elvégeznünk azzal a csekély létszámú munkaerővel, amely akkoriban és azóta is a múzeum rendelkezésére áll. Ez a kérdés, amelyet annak idején nyilvánvalóan meg kellett oldanunk, visszatérő problémát jelent, hiszen még mindig szükségünk van új munkatársakra, többek között technikusokra és teremőrökre a kiállító termekbe és azokba a helyiségekbe, amelyek otthont adnak a város kulturális eseményeinek és oktatási tevékenységeinek. ■

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

<http://www.museobbaa.com/>